

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ЗАОЧНОЇ, ДИСТАНЦІЙНОЇ ТА ВЕЧІРНЬОЇ ФОРМ
НАВЧАННЯ

Кафедра журналістики та філології

Добірка журналістських матеріалів: подорожній нарис
A selection of journalistic materials: the travelogue

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «бакалавр»
студентки спеціальності
«Журналістика»
освітньої програми «Журналістика»,
групи ЖТз-61с
Дермельової Наталії Петрівни

Науковий керівник:
Ковальова Тетяна Вікторівна,
кандидат наук із соціальних
комунікацій, доцент кафедри
журналістики та філології СумДУ

Суми 2020

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	4
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. Обґрунтування необхідності інформаційного продукту на основі аналізу Інтернет-ЗМІ.....	6
РОЗДІЛ 2. Специфікація інформаційного продукту.....	13
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	17
II. ІНФОРМАЦІЙ ПРОДУКТ	20
ВИСНОВКИ	46

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ОПИС

Дермельова, Н. П. Дбірка журналістських матеріалів: подорожній нарис [Текст]: робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавр; спец.: 061 – журналістика / Н. П. Дермельова; наук. керівник Т. В. Ковальова. – Суми: СумДУ, 2020. – 47 с.

У роботі розглянуто специфіку представлення подорожніх нарисів у сучасному українському інформаційному просторі. Підготовлено творчий доробок журналістських матеріалів, який складається з трьох текстів, написаних у жанрі подорожнього нарису.

Ключові слова: жанр, художня публіцистика, подорожній нарис.

І. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ВСТУП

Подорожній нарис – це розповідь про шлях, яка окрім того містить описи природи, етносів та портретів людей, територій, також вставні легенди, історії, які сам оповідач зміг записати, а також його міркування про побачене та почуте.

Історія появи нарису ґрунтовно не досліджена. У більшості країн цей жанр має іншу назву – есе, подорожнє есе, тревел-текст та ін. Нарисову форму та есе в західній літературі не розрізняють як окремі жанри. В Україні саме жанр нарис визначається, як такий, який має свої особливості й ознаки. А це значить, що специфіка написання й цілі в жанрах есе та нарисі можуть бути різними, з огляду на світовий досвід. Популярність цього жанру, як і його виникнення, в тих чи інших країнах, у різні часи виявлялися по-різному.

В Україні зародження подорожнього нарису почалося ще за часів Київської Русі. За дослідженнями М. Прокоф'єва, у Київській Русі були поширені твори про реально-історичні події. За змістом і формальними ознаками, їх можна назвати нарисовими, спираючись на сучасні жанрові визначення. Провідне місце серед них належало запискам про подорожі – «ходінням» [18].

Нарис пройшов довгий шлях свого становлення і розвитку. При цьому він проявив себе як жанр, що швидко пристосовується до сучасних тенденцій. Основний посыл – відкривати нові світи, ділитися досвідом і враженнями від подорожі; описувати людину, щоб передати аудиторії не тільки зовнішні риси, а й характер, звички, особливості, значення для суспільства. Протягом розвитку й трансформації жанру змінювалися форма, стиль і підхід до написання.

У сфері соціальних комунікацій сьогодні відбуваються процеси, які не можуть не позначитися на інформаційному наповненні різних засобів масової

інформації. Відповідно змінюється тематика, проблематика публікації. Дослідження подорожнього нарису особливо важливе у період такого активного розвитку, бо цей жанр відкриває можливість глибше розглянути соціальні проблеми, зосередившись на конкретному місці, та водночас показати їх у значно більшому масштабі, порівнявши кілька населених пунктів, регіонів, країн.

Мета бакалаврської роботи: створити добірку журналістських матеріалів в жанрі подорожнього нарису.

Для виконання мети необхідно розв'язати **завдання:**

- визначити тематику та особливості контентного наповнення подорожніх нарисів у сучасних українських виданнях.
- обґрунтувати творчий продукт на основі аналізу тревел-журналістики сучасного ЗМІ;
- створити добірку власних журналістських матеріалів в жанрі подорожнього нарису.

Структура кваліфікаційної бакалаврської роботи. Робота складається з пояснювальної записки, у якій обґрунтовується актуальність порушеної теми, визначаються мета і завдання, розкриваються теоретичні основи підготовки журналістських матеріалів в жанрі подорожнього нарису, списку використаних джерел; добірки власних подорожніх нарисів, висновків. Загальний обсяг роботи становить 47 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХОБХІДНОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ НА ОСНОВІ АНАЛІЗУ ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Сьогодні можна стверджувати, що існує трансформація та варіативність жанрів журналістики у друкованих й інтернет-ЗМІ. Це обумовлено новими потребами на ринку, такими як короткі, цікаві та вчасно подані матеріали. Безумовно стрімкий розвиток туризму та глобалізації впливають на зміну такого жанру, як подорожній нарис. Сьогодні цей жанр має велику популярність серед читачів, а тому потребує детального наукового дослідження.

Для моніторингу щодо представлення жанру подорожнього нарису в ЗМІ було обрано такі журнали: «Вокруг света», «Total Escape», «Мир туризма», «Українська туристична газета Ukrainian travel gazette», «Український туризм».

За останні роки спостерігається активний розвиток туристичного напрямку, що обумовлює розширення спектру туристичних медіа різних напрямків. У Державному реєстрі друкованих ЗМІ було зареєстровано 52 друкованих туристичних засобів масової інформації (газет – 12, журналів – 40). При цьому кількість їх невинно зростає за рахунок полярності туризму серед багатьох людей країни та світу в цілому.

Зростання інтересу до подорожей та туризму, розширення географії туристичних маршрутів та тенденцій, розширення авіасполучення сприяють розвитку не лише публікацій на цю тему, а й створенню туристичних інтернет-ресурсів.

«ВОКРУГ СВЕТА» – портал про країни та подорожі. Журнал був запущений в роботу з 1861 року. Власник: ПрАТ «Картель». Головний редактор: С. Апресов.

Наразі аудиторія складає більш ніж 300 тисяч читачів і цей показник невпинно зростає. Журнал висвітлює історії про унікальних людей та місця; рейтинги, котрі дозволяють зрозуміти особливості одних країн в порівнянні з іншими; веселі і курйозні сюжети та факти. Також журнал порушує досить актуальну сьогодні тему екології, пояснюючи це тим, що піклуються про благополуччя нашої планети. Видання має основні пункти, такі як:

- «щоденний календар» – який розповідає про історію і традиції країн через пам'ятні дати та події, культурні свята та фестивалі;
- публікації блогерів – українці, котрі багато подорожують або живуть за кордоном роблять свої дописи після мандрівок. Це дозволяє подивитись на світ «українськими очима»;
- фото та відео – робиться добірка незвичайних і веселих фото та відео, котрі не тільки розважають, але й дають корисні знання;
- інтерв'ю – регулярне спілкування з цікавими людьми, котрим є що розповісти;
- вікторини та конкурси – на сайті та на сторінках в соціальних мережах регулярно проводяться конкурси і вікторини з призами та подарунками.

Наприклад в №4 за квітень 2020 року були висвітлені такі статті: «Світ грошей: де найбільше всього живе мільярдерів», «Край світу: найпівнічніша точка Європи для шукачів пригод», «Останнє китайське: хто переносить віруси, що вбивають людини», «Діада-де-Сант-Жорді: два дні закоханих у гарячих каталонців».

В номері №5 за травень 2020 року було опубліковано такі статті як: «Італія у віддаленому доступі»; «Як роблять справжній чеський кришталь»; «Друг степів: в гостях у чабана-калмика, який кинув спокійне міське життя заради безмежної свободи»; «Семеро по крамницях: найдивовижніші у світі лавки».

Рис. 2.1. «Аналіз тем журналу «Вокруг Света»»

Таким чином, у журналі «Вокруг Света» найбільшу частину займають матеріали з теми туризму, це свідчить про те, що вона дуже затребувана сучасним вибагливим читачем. Друге місце посідає екологія, ця тема актуальна останнім часом у всьому світі. Третє – люди, адже в нашому світі багато цікавих та різнобічно розвинених особистостей.

«TOTAL ESCAPE» – від 2011 року головний туристичний журнал України про розкішні подорожі, це і ексклюзивні маршрути, кращі готелі, враження і поради від мандрівників з усього світу і найбільш віддалені куточки планети.

Головний редактор: Діана Шерман; тираж: 30 000 тисяч примірників; періодичність випуску: 1 раз на 3 місяці; мова випуску: російська та англійська.

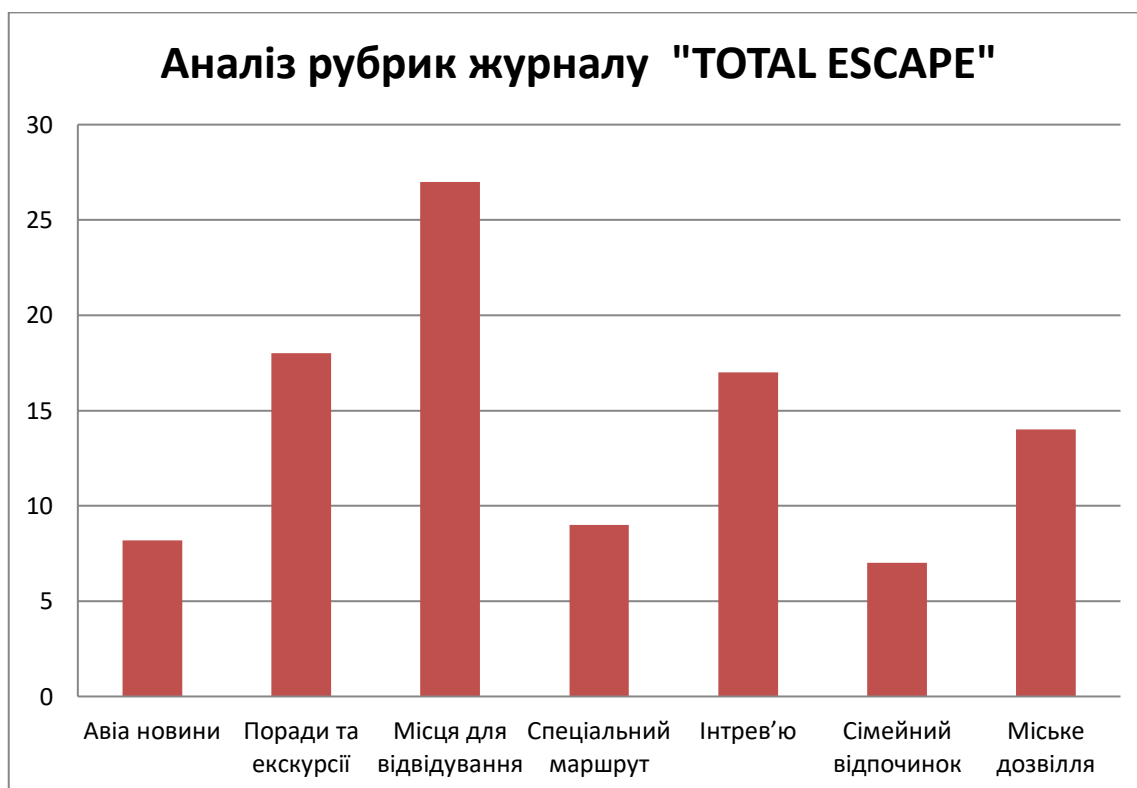
Розповсюдження здійснюється великими містами України (Київ, Одеса, Харків, Львів, Дніпропетровськ, Запоріжжя, Чернігів), також можна читати он-лайн на сайті: escapemgz.com.

Інформація, яка висвітлюється на шпальтах, адресована, не тільки любителям захоплюючих мандрів, але й для туристичних операторів, які організують найкращий відпочинок для своїх клієнтів.

Видання займає провідні позиції в Україні та має всеукраїнський статус. Цільовою групою видавництва є люди високого статусу, які можуть собі дозволити luxury відпочинок.

Шпальти видання мають кольорові світлини. В 38 номері журналу розповідається про Італію та її особливості, Кападокію, Чорногорію, Рим, найкращі спа-комплекси та wellness-курорти, готелі найвищого класу та даються корисні поради про те, що потрібно взяти з собою в подорож. Фото в журналі досить привабливі, чаруючі красою пейзажів, місцевих колоритів, ароматних смаколиків....

Рис. 2.2. «Аналіз рубрик журналу «TOTAL ESCAPE»»

Проаналізувавши журнал «TOTAL ESCAPE» ми бачимо, що найбільший відсоток займає рубрика – «місця для відвідування», потім – «поради та екскурсії» та «інтерв'ю».

У журналі «TOTAL ESCAPE» кожен читач може знайти щось цікаве: перевірені маршрути, розроблені туроператорами програми, корисні поради мандрівників, а також співпраця з туристичними офісами різних країн, забезпечують інтерес не тільки з боку читачів-мандрівників, а й працівників сфери туризму. Поширення і всеукраїнська продаж забезпечують широке охоплення цільової аудиторії.

«МИР ТУРИЗМА» – це журнал, який допомагає туристам заощаджувати на подорожах, за низьку плату відчувати всю гамму почуттів, як і при дорогому відпочинку. Цей журнал є кращим путівником незвіданими куточками нашого світу. Статті написані за справжніми поїздками, тому їх інформація буде актуальна і корисна.

Головний редактор: Тетяна Аршинник; початок роботи: 1997 рік; тираж: 20 000 тисяч примірників; періодичність випуску: 1 раз на 2 місяці; мова випуску: російська.

Видається журнал в Україні, але відомий також в Грузії, Вірменії, Казахстані, Росії, Білорусі та Молдові (поширюється електронна версія).

У 2017 році журнал «Світ туризму» отримав нагороду в категорії «Видання про подорожі та туризм» в номінації «Абсолютний фаворит».

Члени редакції регулярно здійснюють експедиції, беруть участь в прес-турах в різні куточки світу. Читачами журналу є активні туристи віком 25-60 років з доходом вище середнього, котрі полюбляють активний відпочинок та цінують свій час.

Рис. 2.3. Вікова аудиторія читачів журналу «Навколо Світу»

Так, вікова категорія «36-45 років» складає найбільший відсоток читачів журналу «Навколо світу».

Завдяки журналу можна відкрити для себе найпрекрасніші куточки планети, дізнатись про життя та побут місцевих людей, зануритись повністю світ подорожей. Можна відкрити для себе нові культури, країни, дізнатись, як живуть люди на іншому кінці світу, познайомитись з мальовничими природними ландшафтами. Ще у читачів є прекрасна можливість скачати найкращий і пізнавальний журнал, тоді він буде завжди під рукою.

«Українська туристична газета Utg» була заснована в 2004 році. Основною ідеєю створення було об'єднання знань професіональних туристичних операторів, журналістів та просто любителів подорожувати, які хочуть ділитись своїми враженнями з читачами задля створення контенту, який би зацікавив сучасного вибагливого читача. Також підняття проблем сучасної тревел-індустрії та проблеми екології.

Газета розвиває теми внутрішнього та зовнішнього туризму, авіа інформації, готельного туризму, національної кухні і т. д. Щомісяця виходять номери «свіжої» преси, тиражем близько 20 000 тисяч примірників. Кожного року обсяг випуску тільки зростає.

Газета розповсюджується у всіх регіонах України. Щоб отримувати видання регулярно, необхідно або оформити підписку, або відвідувати основні туристичні виставки, в яких видання бере участь. Також газету можна знайти в кіосках, ресторанах і провідних туристичних компаніях.

Рис. 2.4. «Аналіз рубрик газети «Ukrainian travel gazette»»

«UTG – Українська Туристична Газета» є ідейним натхненником і організатором Професійного конкурсу Ukraine Travel Awards, завдання якого – популяризувати позитивний досвід туристичного бізнесу.

«Український туризм» – це журнал створений для туристичних агентств. Засновник і видавець: ТОВ «Видавництво «Дзеркало світу»; головний редактор: Геннадій Хохлов; початок роботи: 2002 рік; тираж: 9 000 тисяч примірників; періодичність випуску: 6-7 номерів на рік; мова випуску: українська, до червня 2012 випускався російською. Розповсюджується Україною.

У розділах журналу «Український туризм» висвітлюється стан туризму в Україні та світі; розглядаються модифікації туристичного бізнесу; план популяризації України, створення туристичного іміджу на світовому рівні. Подаються статті відомих блогерів та експертів в галузі туризму.

РОЗДІЛ 2

СПЕЦИФІКАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

Структура творчого доробку

Структура творчого доробку визначена метою роботи і передбачає створення матеріалів в жанрі подорожнього нарису.

Тож нами було написано три подорожніх нариси:

1. «Фантастичний сіті або чому я закохалась в Дубай?» – в нарисі розповідається про Дубай, як джерело туристичних пам'яток, про його клімат, інфраструктуру, дубайське метро, найвищий хмарочос світу Бурдж Халіфа та найбільший торгівельний центр світу Дубай Молл та загальний колорит країни. В основі створення цього матеріалу – власні спостереження.

2. «Якщо на землі існує рай, то безперечно на Капрі» – в матеріалі ми описали поради, які знадобляться туристу, щоб заощадити кошти під час візиту на острів в різні пори року; описали місцевий колорит о. Капрі, його визначні пам'ятки, традиційну кухню. Матеріал створено на основі власних досліджень та знань.

3. «Одного разу в Неаполі» – при написанні цього матеріалу ми поставили за мету передати всі барви Неаполю, з його видатними місцями, культ їжі та історичні пам'ятки. За основу взятий матеріал з власних спостережень та знань.

Специфікація аудиторії

Під час підготовки матеріалів до друку в засобах масової інформації журналісти враховують три основні пункти, такі як аудиторія, специфіка матеріалу, інформація. Але шкода, що сучасні мас-медіа рідко враховують уподобання цільової аудиторії.

Наразі існує проблема несприйняття аудиторією великого тексту, тому такому жанру як подорожній нарис сьогодні особливо доцільно

підлаштовуватись під вимоги сучасного читача та адаптуватись під засоби поширення інформації.

Таким чином, аби бути затребуваним у читача та відповідати вимогам часу, в журналістських матеріалах в жанрі подорожнього нарису варто дотримуватися тенденції до зменшення тексту та збільшення візуалізації: фотографій, малюнків тощо.

Жанрові особливості та авторська ідея

Авторська ідея твору (від грец. «вигляд, первообраз») – це «ядро авторського задуму, основна думка про змальовані у творі явища, висвітленню якого підпорядковані всі образи і художні засоби твору (ідеали і переконання, які автор прагне донести до читача через свій твір)» [19].

Усі подані в доробку матеріали створені в жанрі подорожнього нарису. Основою для написання виступають власні знання, спостереження та моніторинг друкованих видань та Інтернет – журналів щодо означеної теми.

Таблиця 2.1

№	Назва матеріалу та короткий опис	Авторська ідея
1.	«Фантастичний ситі або чому я закохалась в Дубай?» В нарисі розповідається про Дубай, як джерело туристичних пам'яток, про його клімат, інфраструктуру, дубайське метро, найвищий хмарочос світу Бурдж Халіфа та найбільший торговельний центр світу Дубай Молл та загальний колорит країни. Основа для написання матеріалу була взята з власних спостережень.	Ідеєю написання було підтвердити доступність туристичного бізнесу, який дозволяє отримати повноцінні враження від подорожі в Дубай, цим самим стимулюючи розвиток світової економіки.

	<p>Для кращого сприйняття читачем подорожнього матеріалу, було додано візуальний контент у вигляді фото з власного архіву. Фото не оброблені.</p>	
2.	<p>«Якщо на землі існує рай, то безперечно на Капрі»</p> <p>В матеріалі ми описали поради, які знадобляться туристу, щоб заощадити кошти під час візиту на острів в різні пори року; описали місцевий колорит о. Капрі, його визначні пам'ятки, традиційну кухню. Матеріал створено за допомогою власних досліджень, знань та даних з мережі Інтернет. Також були використані фото для кращого сприйняття прочитаного.</p>	<p>Ідеєю написання було донести читачеві інформацію, що проживання – одна з найбільших витрат на о. Капрі.</p> <p>Використовуючи поради описані в нарисі, турист може знайти хороший готельний номер за невеликі гроші.</p>
3.	<p>«Одного разу в Неаполі»</p> <p>При написанні цього матеріалу ми поставили за мету-передати всі барви Неаполю, з його видатними місцями, культ їжі та історичні пам'ятки. За основу взятий матеріал з власних спостережень та знань.</p> <p>Фото були використані з особистого архіву без використання фото редакторів.</p>	<p>Ідею цього подорожнього нарису було наглядно передати читачеві описи місць, які він може відвідати під час подорожі до Неаполя. Цими образними описами зацікавити читача до мандрівки.</p>

Обсяг власних матеріалів

Умовною одиницею виміру обсягу текстової та ілюстративної інформації твору, що використовується у видавничій справі і є основою для обліку праці автора, є авторський аркуш. Один аркуш дорівнює 40000 друкарських знаків (букв, цифр, розділових знаків, включаючи й інтервали між ними) [22].

Обсяг власного творчого доробку подано в таблиці 2.2.

Таблиця 2.2

№	Назва творчого доробку	Кількість знаків	Розмір авторського аркушу
1	«Фантастичний сіті або чому я закохалась в Дубай?»	10 566	0,26
2	«Якщо на землі існує рай, то безперечно на Капрі»	6 816	0,17
3	«Одного разу в Неаполі»	8 152	0,20

Технічні та програмні засоби

За допомогою текстового редактора Microsoft Word було створено авторський текст. Ми використовували Microsoft Word 2010, тому що ця версія найбільш зручна для використання із зручним інтерфейсом та технічними можливостями. Для підготовки фото використовували програму Microsoft Word 2010.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Borm J. Defining Travel: On the Travel Book, Travel Writing and Terminology // Perspectives on Travel Writing [G. Hooper, T. Youngs]. Aldershot: Ashgate, 2004. P. 13–27.
2. Farley D. G. Modernist Travel Writing: Intellectuals Abroad / David G. Farley., 2010.
3. Travellers' Tales: Narratives of Home and Displacement / [G. Robertson, M. Mash, L. Tickner та ін.], 1994.
4. Варич М. Тенденції розвитку жанру подорожнього нарису // Журналістика: науковий збірник / Наук. ред. Н. Сидоренко. – К.: Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2013. – Вип. 12 (37). – 204 с.
5. Гриценко О. М. Основи теорії міжнародної журналістики / О. М. Гриценко, В. І. Шкляр. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2002. – 304 с.
6. Гуминский В. М. Проблема генезиса и развития жанра путешествий в русской литературе: дис. канд. филол. наук. – Москва, 1979. – 184 с.
7. Гусева О. А. Сучасний подорожній нарис: особливості трансформації старого жанру [Електронний ресурс] / О. А. Гусева; Вісник Львівського університету. Серія Журналістика. 2014. – Випуск 39. – С. 221–226. – Режим доступу <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/viewFile/5496/5503>
8. Інтернет-видання газети «Українська туристична газета» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.utg.net.ua/>
9. Інтернет-видання журналу «TOTAL ESCAPE» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://escapemgz.com/>
10. Інтернет-видання журналу «Вокруг Света» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://vokrugsveta.ua/>

11. Интернет-видання журналу «Мир туризма» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mirtu.com/>
12. Козьмин В. Жанр очерка / В. Козьмин // Литература в школе. 1985. – № 1. – С. 56–57.
13. Мартынова О. М. «Итальянское путешествие» Гете: Автор. композиция, жанр [Электронный ресурс] / О. М. Мартынова. Санкт-Петербург, 1995. – Режим доступа к ресурсу: <http://www.dissercat.com/content/italyanskoe-puteshestvie-gete-avtorkompozitsiya-zhanr>
14. Маслова Н. М. Путевые заметки как публицистическая форма / Н. М. Маслова. – М.: Знание, 1977. – 115 с.
15. Михайлин І. Основи журналістики: Підручник. / І. Михайлин. – Вид. 3-є доп. і поліпш. – К.: ЦУЛ, 2003. – 283 с.
16. Полежаев Ю. Г. Развитие просветительской тревел-журналистики в Украине (середина XIX – початок XX століття) [Електронний ресурс] / Ю. Г. Полежаев // Держава та регіони. Серія : Гуманітарні науки. 2012. – С. 106–110. Режим доступу до ресурсу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drgn_2012_4_20
17. Полежаев Ю. Тревел-журналистика у фокусі наукових досліджень: аналітичний огляд російського досвіду / Ю. Г. Полежаев // Держава та регіони. Серія : Гуманітарні науки. – 2014. – № 3 (38). – С. 110–114.
18. Прокофьев Н. И. Хождение: Путешествие и литературный жанр // Книга хождений: Записки русских путешественников XI–XV вв. / Вступит. ст. подг. текстов Н. И. Прокофьева. М.: Наука, 1984. – С. 5–20.
19. Развитие экологической журналистики / Библиотека української літератури. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mirznanii.com>
20. Рошкетаяева Т. Г. Жанрово-стилистические особенности современного путевого очерка: на материале русской публицистики 90-х годов XX века [Электронный ресурс] / Т. Г. Рошкетаяева, М., 2007. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.dissercat.com/content/zhanrovo-stilisticheskie-osobennosti-sovremennogo-putevogo-ocherkana-materiale-russkoi-publ>

21. Тепляшина А. Н. Методологические основы жанрообразования в масс-медиа / А.Н.Тепляшина // Логос. Общество. Знак (К исследованию проблемы феноменологии дискурса): сб. науч. тр. / отв. ред. Б. Я. Мисонжников. СПб: БРИГ-ЭКСПО, 1997. – С. 128–133.
22. Тертычный А. А. Жанры периодической печати / А. А. Тертычный. – М. : Аспект Пресс, – 2002. – 320 с.
23. Черінь Г. Дев'яте чудо : п'ять подорожніх нарисів / Ганна Черінь. – Київ: Юніверс, 2005. – 304 с.
24. Черінь Г. Їдьмо зі мною знов!: збірка тревелогів / Ганна Черінь. – Торонто: Об'єднання українських письменників «Слово», 1990. – 353 с.
25. Юферева О. В. Криза тревел-журналістики та шляхи її подолання (огляд сучасних зарубіжних досліджень) / О. В. Юферева. – 2011.
26. Юферева. О. Наративні тенденції сучасної української тревелжурналістики в соціокультурній перспективі [Електронний ресурс] / О. Юферева // Студентська наука: Журналістика: [Веб-сайт]. – Режим доступу: <http://journ.besaba.com/uncategorized/>

II. ІНФОРМАЦІЙ ПРОДУКТ

1.Фантастичний сіті або чому я закохалась у Дубай?

Мабуть, не існує в світі іншого міста, яке викликає настільки масштабні емоції.

Дубай – це неймовірне місце, де панує розкіш, багатство та велич хмарочосів. Місто палючого сонця, червоних пісків, місто, де ви ніколи не побачите влітку жодної хмаринки на небі. Дубай – дуже цікаве місто. Правителі Дубая витрачають свої нафтодолари з розумом і задалегідь продумали що буде, коли нафта закінчиться. Зараз Дубай – найбільший економічний і туристичний центр Близького Сходу. Мені здається, стати настільки успішними їм вдалося завдяки тому, що в Дубаї змогли поступитися жорсткими мусульманськими обмеженнями і стати ближчими до західної культури.

Дубай – повне джерело «восьмих» чудес світу. Тут найвищий хмарочос, найбільші намиті острови, найрозкішніший і найвищий готелі в світі, найкрутіші фонтани, найбільший торговий центр, найбагатший ринок золота і багато тут чого ще най-най-най. У Дубаї араби люблять бути в усьому найкращими. Будуються і зараз тут нові «чудеса», але деякі заморожені, через недавню кризу.

Незважаючи на те, що в Арабських Еміратах повинні жити головним чином араби, насправді все зовсім не так. Араби – по суті, елітне населення країни, складають зовсім невелику частину від загального населення. Це місце інтернаціональне і проживає тут більш ніж три мільйони. Але більшу частину населення складають приїжджі, які працюють практично на всіх роботах в сфері обслуговування. Суб'єктивно половина населення це індуси, філіппінці, ліванці та пакистанці. Всі спілкуються англійською мовою між собою, навіть араби.

У Дубаї дуже теплий клімат, в лютому погода приблизно як у нас на початку липня. Перська затока взимку досить тепла, приблизно 20 градусів за Цельсієм. Як потім я зрозуміла, відвідати Арабські Емірати в серпні місяці – була так собі ідея. Якщо ви колись вирішите відвідати це фантастичне місто, раджу добре поміркувати, яка це має бути пора року. Палюче сонце, неможлива спека і плюс 45 у затінку, здавалось мені в перший день важким випробуванням. Повітря на стільки пропалене сонцем, що ти відчуваєш себе безпомічною рибкою, яку викинуло на берег великою хвилею. Атмосфера пронизана високим рівнем ультрафіолету, що здавалося, шкіра на мені просто палає.

Незважаючи на те, що навколо пустеля, в центрі міста багато пальм, дерев і зеленої травички. Спочатку на це, як то не звертаєш увагу. У нас теж багато зелені, ну і що? Потім потихеньку помічаєш, що всюди стирчать якісь трубочки, що робочі прокладають спеціальні конструкції з труб в місцях, де будуть розташовуватися клумби. В Еміратах крім кактусів нічого не росте, тому перш ніж зробити клумбу і засипати її ґрунтом, виводиться полив. А ще

незвично бачити фініки, які лежать під фініковими пальмами, наче як яблука у нас, – підходь та збирай.

Тут дуже безпечно. Дубайські закони досить суворі і при порушенні відразу слідує депортація. А для всіх приїжджих, хто працює тут, депортація означає втрату

гарного місця роботи і доходу. Наприклад, в торговельному центрі ви не знайдете жодного охоронця або поліцейського. Ні одного. Тільки продавці і камери спостереження. Бо це зайве тут, і це дуже заспокоює, неможлива ситуація в багатьох країнах, залишити рюкзак з фотоапаратом на пляжі на 15 хвилин і піти купатися – в Дубаї це абсолютно нормально, все одно нікому він тут не потрібен.

А ще в цій країні заборонено вживати алкоголь, і його ви майже ніде не знайдете. Знаходитися в нетверезому стані на вулиці або пити алкоголь на вулиці це великий злочин. Тому наші туристи дбають про це заздалегідь, вони купують алкоголь вдома або в Дюті Фрі. У деяких еміратах, злочином є просто присутність алкоголю, наприклад, нести в сумці або везти в машині. Чула, навіть, що в аеропорту перевіряють валізи і можуть конфіскувати у тих, хто має. Щось алкогольне можна купити за дорого тільки в готелях.

У Дубаї дуже зручний і сучасний транспорт. Тут майже немає пробок. Незважаючи на те що на автобусах самі араби не їздять, все зроблено доволі комфортно.

Зупинки громадського транспорту в Дубаї розташовані, як правило, біля станцій метро і більшість з них повністю закриті. До речі, в Дубаї єдині в світі автобусні зупинки з кондиціонерами. Також в середині вони обладнані ще і

Wi-Fi Інтернетом. Це диво-оазиси прохолоди, представляють собою невеликі скляні конструкції з розсувними дверима, всередині яких знаходяться місця для сидіння, табло очікування з точним розкладом прибуття транспорту і, навіть, панель телевізора з набридливою рекламою. На таких зупинках відчуваєш себе доволі зручно чекаючи на автобус.

До речі, кондиціонери встановлені не тільки на зупинках загального транспорту, а і в метрополітені, торгівельних центрах, кафе – усюди. Це, мабуть, один з найважливіших елементів кожного приміщення.

Особливо варто виділити дубайський метрополітен. Все тут відмінно продумано, всюди таблички та написи англійською. Транспорт в місті дуже розвинений.

Дубайське метро – одне з найбільш прогресивне в світі. З таким великим пасажиропотоком, тут зовсім немає машиністів! В метро їздять поїзди

автоматично, тому можна спостерігати за пам'ятками з першого або останнього вагону.

Метро має дві лінії: червону і зелену. Червона – основна, йде вздовж всього емірату (вздовж

затоки), зелена – робить півколо в районі старого міста. Планується ще дві лінії. Як і все в Дубаї, метро побудовано з особливим розмахом – вже існує 47 станцій, а загальна протяжність ліній становить 70 кілометрів. Все побудовано всього лише за 4 роки. Велика частина станцій наземні, в центрі кілька підземних. Араби люблять символізм, тому метро було відкрито 9 вересня 2009 року в 9 ранку 9 хвилин і 9 секунд.

Оплата здійснюється за допомогою безконтактної картки, яку досить прикласти при вході і виході з метро до турнікету. Картки можна поповнювати в спеціальних автоматах готівкою або з банківської картки.

Дубай Молл і Фонтани

У підніжжя найвищого хмарочоса в світі – Бурж Халіфа, розташовані не менш відомі дві споруди: найбільший торговий центр в світі Дубай Молл і штучне водоймище з найкрутішими фонтанами в світі.

Дубай Молл – торговельний центр, загальна площа якого становить 1,2 млн квадратних метрів. Цей торговельний центр не просто дуже великий, він – гігантський. Ми були там двічі і начебто намагалися все обійти, але потім виявилось, що дещо ми навіть не бачили. Наприклад, там ще є великий каток, кінотеатр на 22 зали та десятиповерховий паркінг для автомобілів на 14 тисяч місць. Всього там 4 поверхи. Зовні Молл зовсім не здається великим, це через те, що оточують його хмарочоси. Не знаю, скільки часу потрібно шопоману, щоб обійти весь Молл. Є ще така цікава річ, як вказівник шляху в Моллі. Це електронні табло, на яких ви бачите своє поточне місце, ви додаєте назву магазину, кафе чи ресторану і на екрані відобразиться прокладений шлях.

У Дубай Молл, розташований дуже примітний акваріум, з 10 млн літрами води. Ще є морський зоопарк.

З Дубай Молл, можна вийти до внутрішнього водоймища, до підніжжя найвищого в світі хмарочоса «Бурж Халіфа». Саме тут розташовані відомий співучий фонтан. Фонтани ввечері, через кожні 15-20 хвилин, показують

чудову виставу. Безліч струменів води під різними кутами малюють в повітрі різні візерунки та піднімають воду на висоту близько 40 метрів. Вистава відбувається під музику, і під кожну композицію уявлення своє. Це дуже вражає, повірте!

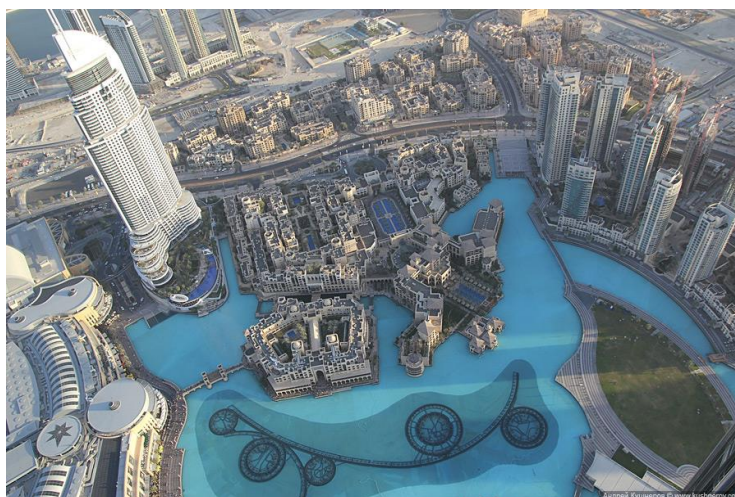
Фонтани добре видно з усіх боків водойми, і ввечері майже з усіх боків безліч туристів займають місця біля перил. Оскільки водойма дуже велика, якщо пройтися трохи вперед, то можна без проблем знайти дуже гарне місце для огляду.

Бурж Халіфа – найвищий хмарочос у світі заввишки в 828 метрів. Це не просто найвища споруда – це щось просто неймовірне. Поблизу він виглядає просто велетенський. У Дубаї багато високих і цікавих хмарочосів, але Бурж Халіфа просто на голову крутіше всіх інших. Будівля не просто дуже висока, але дуже органічна і красива.

Процес підйому на вежу дуже круто оформлений, всюди різні інсталяції, що показують фрагменти з історії країни або будівництва хмарочоса. Оглядовий майданчик називається «The top of the world», що перекладається, як «Вершина світу».

Красиві візерунки на воді, це і є конструкції дубайських фонтанів.

Мене дуже вразив ліфт, який піднімає на оглядовий майданчик. Процес підйому на 125 поверх займає трохи більше хвилини і відбувається абсолютно безшумно і без вібрацій. Те, що ліфт піднімається дуже високо, можна

зрозуміти тільки по тому, що кілька разів закладає вуха, ще за відліком цифр на покажчику номера поверху.

Оглядовий майданчик – це цілий поверх хмарочоса з відкритою верандою з одного боку. Веранда відкрита зверху, тому тут дме завжди сильний вітер.

Дивлячись на місто з висоти, розумієш, наскільки земля в Еміратах позбавлена життя.

Трохи ближче до затоки, в районі Дейра є знаменитий дубайський золотий ринок «Gold Souk». Являє собою кілька вуличок з сотням ювелірних магазинів. У магазинах просто божевільна кількість золота. Тут його тонни. В середньому ювелірному магазині нашого міста, немає і двадцятої частини золота, яке продається в середньому магазині на «Gold Souk».

Gold Souk – ціле поле для любителів золотих дрібничок. Якщо для європейських жінок, звичні в основному кільця та невеликі підвіски, то арабські й індуські золоті прикраси – це здоровенні підвіски, браслети і намиста. Чула, що арабську жінку чоловік може вигнати на вулицю в будь-який момент, тому вони все золото завжди носять на собі.

Трохи не доїжджаючи до району Дубай Марина, знаходиться великий намитий півострів – «пальма Джумейра». Вся краса півострова видна тільки з висоти, якщо дивитися з рівня моря, то це просто смужка суші.

Найвищі хмарочоси району Марина, неможливо не побачити з вікна вагончика монорельса. Здалеку здається, що вони побудовані впритул один до одного, хоча насправді між ними повноцінні великі вулиці.

У середині району є ціле озеро. Мені здається, що будівлі у воді виглядають набагато цікавіше, а збільшувати берегову лінію – улюблене заняття архітекторів міста. На відміну від центру Дубая, район Марина здається трішки пустельним. Хоча відомо, що в місті багато побудованої, але не проданої у зв'язку з кризою нерухомості.

Є ще безліч факторів, які дивують в Дубаї. Наприклад, це єдине місто, де ви можете купити золоті монети в автоматі.

Тут смачна їжа, смачні десерти. Люди дуже ввічливі та вихованні. Тут відчуваєшся комфортно та спокійно. У цьому місті не перестаєш дивуватися багатьом речам. Шкода, що наша країна іде не лише на кілька кроків позаду і, здається, що і через сто років ми не побачимо Україну такою розвинутою.

Якщо на землі існує рай, то безперечно на Капрі

Існує багато різноманітних місць для відпочинку, які вражають своєю незвичайністю, але також є в світі маленькі недосліджені куточки. Якимось мені довелось відвідати незрівнянне містечко Капрі, де панує справжній рай. Маленький острів на півдні Італії вражає не тільки своєю чарівною природою, а й своєю гостинністю. Капрі знаходиться в тридцяти кілометрах від Неаполя, до якого можна дібратись лише кораблем.

Острів Капрі блискуче підходить для вашого неймовірного відпочинку. Це може підтвердити кожен, хто бачив цю незрівнянну красу.

Тут сприятливий клімат, тут підходить все для відпочинку на морі. На острові дуже рідко йдуть дощі, клімат м'який та комфортний. Екологічно чисте повітря та Тірренське море оптимально впливають на людське здоров'я. Перше, що вражає коли потрапляєш на острів, це привітність та гостинність італійців. Вони завжди усміхнені і життєрадісні, радіють усьому мов маленькі діти. Здається, що метушня буденного життя взагалі їх не торкається. Вони виглядають безтурботні та щасливі.

Існує безліч чарівних місць на цьому острові, у які ви закохаетесь усією душею. Хоча о. Капрі невеличкий за розміром, всього 10 км². Його можна

обійти пішки або в якості альтернативи, для того щоб дістатися в будь-яку точку Капрі, завжди можна скористатися послугами таксі, маленьких автобусів і фунікулерів.

Але в липні та серпні тут дуже жарко, і туристів настільки багато, що цей маршрут може стати дуже виснажливим, тому варто заздалегідь розрахувати свої сили і подумати над тим, чи зможете ви подивитися Капрі та основні його визначні пам'ятки за один день. У спекотні дні найкращим варіантом для відвідування острова є ранній ранок або пізній вечір.

Ітак одна з найвидатніших пам'яток острова – це Фаральоні, великі скелі, які підіймаються з глибини моря. Це одне з найпопулярніших і чарівних місць острова. До рифів можна дістатись лише судном. Скеля з печерою утворена часом під впливом кліматичних умов.

Знаменитий Grotta Azzura, так називають його італійці, що в перекладі означає «Блакитний грот» популярний серед туристів, а має назву таку тому, що має чисту лазурну воду. Висота входу в Блакитний грот складає приблизно один метр, через це в негоду ви потрапити не зможете, тому що хвилі розгойдують човен. Кожному потрібно лягти на дно човна, щоб потрапити в середину. Для в'їзду потрібні тільки маленькі шлюпки, кількість людей в них не перевищує чотири особи. Влітку досить довгі черги, тому вам доведеться витратити достатньо часу на відвідування цього місця. В середині ви будете

перебувати не більше п'яти хвилин, там заборонено плавати та пірнати. Але там незрівнянна краса, вода яка просто чарує своєю блакиттю.

Monte Solaro – гора на Анакапрі, надзвичайне місце, яке відкриває панораму на Неаполь та Салерно, які дозволяють побачити безкрайне синє море. На Monte Solaro можна дістатись підйомником від зупинки площі Пьяцца Вітторія. Тим, хто обожнює піші прогулянки, раджу знайти час і піднятися на Monte Solaro пішки, це займе приблизно дві години. Перед вами відкриється така панорама, що ви ніколи не забудете простори синього моря, які відкриються перед вами.

Внизу Монте Соларо, розташоване маленьке містечко Анакапрі. У селищі безліч маленьких вуличок, квітучих алей, з яких відкривається прекрасний вид на пляжі та історичні пам'ятки.

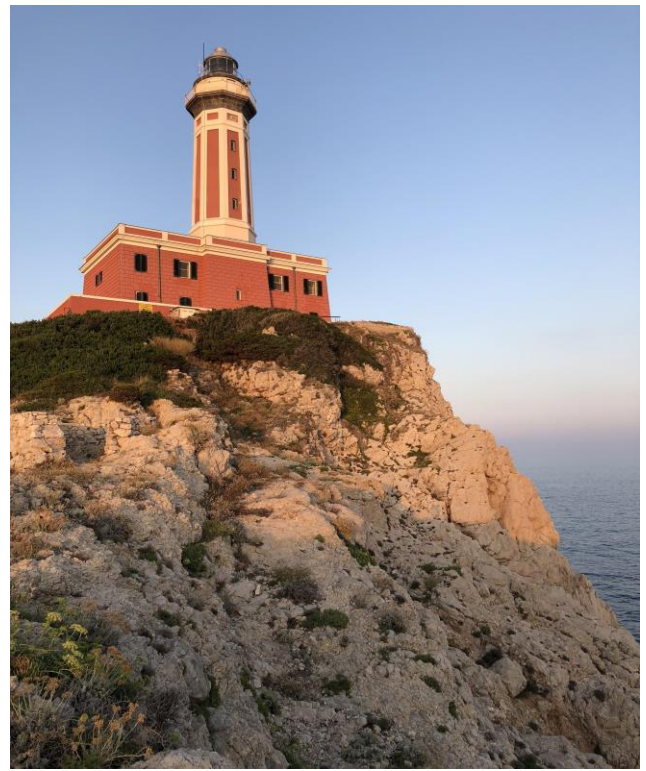
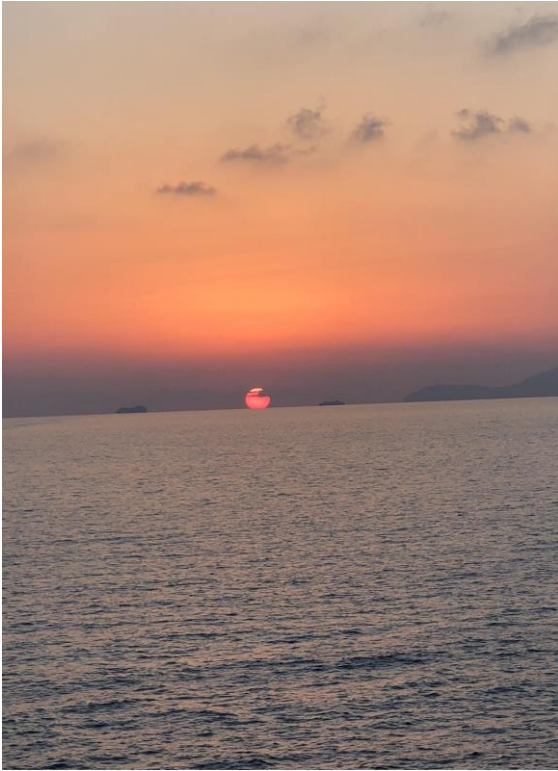

Вас здивують безліч маленьких крамниць з надзвичайними сувенірами, ціни на них вас шокують не менше. Взагалі, острів Капрі, це витратне місце відпочинку. Тут все: від житла до проїзду в загальному транспорті коштує немалих грошей.

Капрі – кам'яний острів. Ви взагалі не побачите жодного піщаного пляжу, але є безліч скель, з яких можна пірнати. Кришталєво прозора вода зачаровує своїми лазурними барвами і ви легко побачите морське дно.

Любителі спостерігати за заходом сонця мають нагоду поплавати ввечері біля всім відомого Фаро.

Це функціонуючий маяк, таке враження, що сонце тут сідає у море. Сюди можна дістатися пішки, водночас спостерігаючи за неймовірними краєвидами, або на автобусі. Люди обожають тут проводити час, вони беруть їжу та напої і насолоджуються своїм відпочинком.

Туристична прогулянка навколо острова Капрі – найкращий варіант, що дозволяє насолодитися панорамою. У гавані порту ви знайдете безліч компаній, в яких можна придбати екскурсії навкруги острова. Коштує це задоволення «лише» 16 євро на одну людину. Не зважаючи на ціну, звичайно ж, раджу цю екскурсію! Ця пригода подарує незабутні враження та емоції, які все життя будуть райдужним емоційним додатком у вашому архіві відвіданих райських місць.

Від площі Умберто в центрі острова беруть початок дві основні вулиці, якими ви зможете дослідити острів. Одна з головних вулиць – Камерелле. Прогулюючись вуличками, ви не втримаєтесь від спокуси скоштувати справжнє італійське морозиво власного виробництва від маленької кав'ярні «Боно куоре», що в перекладі з італійської означає «Добре серце». Сама господарка кафе покладе вам морозиво на ваш смак у вафельний стаканчик, який приготує на ваших очах. Солодкий аромат печених трубочок та печива ви почуєте задалегідь і не переплутаєте ні з чим, цей спокусливий аромат сам вас приведе до цієї кав'ярні.

Основною стравою острову є – салат Капрезе, необхідними

компонентами якого є продукти: моцарелла, помідори, оливкова олія, сіль, орегано, базилік. А ще тут можуть та вміють готувати рибу, коштує вона не мало, але таких кальмарів як тут, ви вряд чи ще десь скоштуєте. Піца! Ну а як же без неї! В будь-якому ресторані у звичайній печі на дровах, вам приготують смачну піцу. Це саме той продукт, який доступний та смачний для кожного туриста. Також раджу скоштувати лікер

Лімончелло, який виготовляють з місцевих ароматних лимонів, який подають в бокалі з льодом.

Де зупинитися на Капрі?

На Капрі є безліч варіантів житла різної цінової політики. Помірні ціни на житло можна знайти тільки «не в сезон», тоді як влітку ціни захмарні. На о. Капрі велика кількість невеликих готелів, В&В і апартаментів, розрахованих на будь-який гаманець. Головні критерії впливають на ціну готелів – панорамний вид і піша доступність від головних визначних пам'яток. Хочеться сказати, що вартість номерів дійсно настільки різноманітна, що кожен зможе вибрати те, що йому до душі.

Безперечно, Капрі, місто яке зачаровує, манить своєю казковістю. Кожного року тут відпочивають безліч туристів. Також розвинений тут яхтинг.

На нашій планеті багато файних куточків. Потрапляючи туди, ми відпочиваємо душею і неможливо стерти з пам'яті ту насолоду та враження,

які ми відчули. Вони зігрівають нам серце, тішать нас думкою, ще коли-небудь повернутися до незрівнянної земної краси.

Кожен, хто відвідував це місто, розуміє, що рай на землі існує, і частинка його – Капрі.

Одного разу в Неаполі

Четверта ранку. Мій будильник наполегливо видає незрозумілу мелодію, і я не вагаючись злітаю з ліжка. Я у передчутті чогось неймовірного. Важка валіза трохи перешкоджає рухатись швидко, але я, пристрибуючи та у піднесеному настрої, прямую до зупинки, де мене вже чекає таксі. Водій, кремезний чолов'яга років п'ятдесяти, вітає мене і по моїй поклажі без слів розуміє подальший мій напрямок. Вмостившись на задньому сидінні авто, я зачиняю дверцята.

Комфортабельний автобус, який прямує до Борисполя ще не відправився, як завжди, хтось завдяки своїй неорганізованості змушує чекати інших. Відчуваючи легку втому я заплющую очі, намагаючись трішечки ще поспати, але десь вдалині чую чоловічі голоси, які самі за себе говорять, що доза вжитого алкоголю не була маленькою. Ненормативна лексика, яка доноситься до моїх вух, дуже мене дратує, оскільки сама ніколи не вживаю нецензурну лексику, і в моєму оточенні немає людей, які її застосовують. Я розумію, що наступні чотири години будуть не легкими.

Осяваючи все навколо, сонце потихеньку сходить. Все набуває іншого забарвлення: дерева, пшениця, звивиста дорога, яка, як мені здається, не має кінця – все стає червоно-помаранчевим. Соняшники, які вишикувались один за одним, слухняно повертають свої голівки до сонечка. Вся ця казкова краса доводить, наскільки наші рідні землі багатогранні.

Втомлена, але щаслива, з квитком на літак у кишені до країни любові, краси та вічного сонця я крокую знайомою мені стежкою в аеропорту. Нічого нового, все для мене тут знайоме. Ось вже привітно мене вітає стюардеса та ввічливо пропонує зручно влаштуватися в кріслі. Піклуюсь про власний захист, я пристьобую пасок безпеки. Тішуся тим, що місце маю біля віконця, я вже уявляю, як за вікном пливуть велетенські хмари, такі білі і пухнасті, що так і хочеться пірнути в них. Літак швидко злітає і я з думкою про те, що лише

кілька годин відокремлюють мене від довгоочікуваної мрії. Час спливає швидко і ось...

Вітаю тебе, Італіє!

Неаполь. Або як називають його італійці – Наполі. Місто, яке викликає полярні емоції. Дехто скаже, брудне, шумне та небезпечне місто. Але одночасно воно відкривається із зовсім іншого боку. Я, наприклад, можу поділитися тільки найяскравішими враженнями.

Палаці, замки, собори, музеї – це все цікаво, але насправді Неаполь притягує іншим. Своєю енергетикою, трохи хуліганським відношенням, кипінням життя. У місті є драйв. Він живий і справжній. Велике безробіття, безліч мігрантів. Все це щире і зачаровує з першого погляду.

Оглядаючи пам'ятки, турист ніяк не мине вузьких вуличок, де на мотузках сохне білизна і колоритні неаполітанки вирішують проблеми повсякденного побуту. Саме такий образ справжньої італійки, прекрасної, палкої і волелюбної, створила на кіноекрані знаменита Софі Лорен, яка народилася в Неаполі.

Замок Кастель-дель-Ово

Фортеця збудована на пагорбі і тому має перевагу над міським пейзажем. Зі стін фортеці відкривається панорама Везувію і мальовничі краєвиди.

Берегове зміцнення, чії потужні стіни врізаються в води Тірренського моря. Фортеця стоїть на невеликому острові і здає величезне кам'яне судно. Першою спорудою на цьому місці була вілла римського полководця, на ім'я Лукулла. Замок розширювався протягом багатьох століть. На жаль, у XVII столітті його пристосували під в'язницю. До наших днів дійшла фортеця, збудована на початку XII століття.

Неаполь офіційна батьківщина піци, тому щороку у вересні тут проходить фестиваль. Вулиці міста наповнюються неперевершеними ароматами базиліка, моцарели, спецій та свіжої випічки. Тисячі любителів і гурманів гарного відпочинку збираються на вулицях міста.

Саме за ці 11 днів відвідувачам відкриваються раніше невідомі грані улюбленої страви.

Багато туристів приїжджають у вересні в Неаполь саме заради незліченної кількості піци, яку можна поїдати просто заплативши за вхідний квиток на піцца-фест. Імениті кухарі готують свої страви з авторських рецептами і пропонують спробувати їх усім бажаючим.

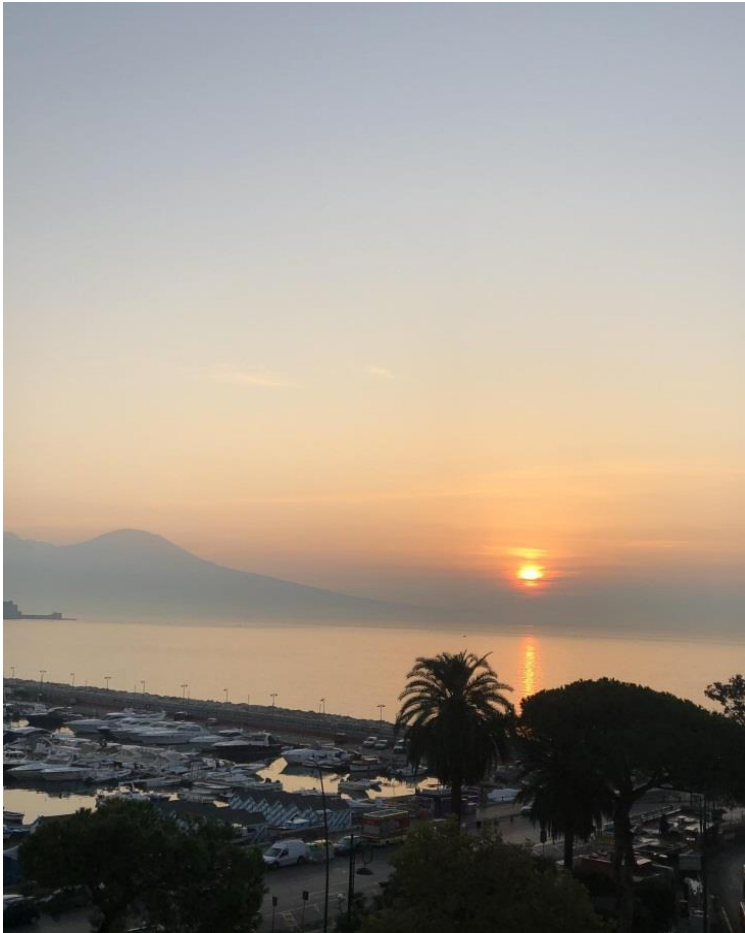
Родзинкою стріт-фесту є звичайно ж піца «Маргарита». У рамках фестивалю ви можете дізнатися багато нового про цю піцу і спробувати безліч варіацій її приготування.

Фінал фестивалю відзначається головною подією – вибором кращого піццайоло. Під час усього «Pizzafest» у гостей є можливість проголосувати за найкращу страву, яку вдалося спробувати на святі. А за допомогою спеціального обладнання проходить голосування завдяки підрахунку голосів.

Звичайно ж, нічого не сказати про місцеву кухню просто неможливо. Вона невід’ємна частина цього колоритного міста. У Неаполі справжній культ їжі, і це місто є батьківщиною багатьох страв. Наприклад, піци, ромової баби, тістечка сфольятелла. Крихітні кафе, піцерії, ресторанчики, кондитерські розсипані містом. Обов’язково раджу скуштувати піцу Margherita. У Неаполі не складно знайти кілька особливо визначних піцерій, серед яких будуть найсмачніші, найвідоміші і, звичайно, найстаріші. Не візьмуся сперечатися з усіма рейтингами, припущу тільки, що за гордими вивісками піцерій цілком можуть ховатися кримінальні історії. Про піцу «Маргарита» скажу, що вона неймовірно смачна. Найтонше тісто, трохи обвуглене по краях, пекучий сир, помідори – здається, так все просто, але ніде більше такої «Маргарити» ви не спробуєте. Знають неаполітанці особливий секрет.

Пари рядків заслуговують солодощі. Неаполь – просто рай для ласунів. Місцеві тістечка і випічка – вишукані і незабутні. Майже на кожній вулиці ви знайдете куточки з витонченим дизайном та божественним смаком солодощів.

Історія Неаполя, багата і неймовірно різноманітна.

Вона передбачає масу сюрпризів на кожному кроці, а пам'ятники на вузьких вулиць Неаполя однаково цікаві, багаті мистецтвом і природою. Помпеї, Амальфитанське узбережжя, Сорренто, Капрі, вулкан Везувій, Салерно – це обов'язкові для відвідування місця в передмісті Неаполя. Кожне місце манить своєю

величчю, красою, привітністю та чарівністю.

Найбільше в Неаполі надихає набережна з панорамним видом на Неаполітанську затоку і вулкан Везувій. Саме завдяки своєму зручному розташуванню місто розвивалося з часів Великої Греції, до нього їхали переселенці з усього Середземномор'я. Тому і зараз тут багато різних національностей. Але не зважаючи на це Неаполь дружнє місто, тут кожен брат своєму сусіду і за будь-яких обставин поквартиться на допомогу.

У Неаполі та його місцевостях десятки гарних та дуже чудових пляжів. Скелясте узбережжя охоче шанує любителів посидіти з вудкою, а теплий пісочок зустрічається рідко. Для відпочинку пристосовані невеликі піщані бухти, дістатися до яких можна лише на човні, попутно милуючись мальовничими прибережними скелями.

Біля упорядкованих територій готелів, як правило, є зручні пляжі. Пляжі, розташовані за містом, зазвичай можна відвідати діставшись автобусом або

поромом. У сезон тут організовують спеціальні «купальні» маршрути для шанувальників пляжного відпочинку.

Одне з видатних місць Неаполя – це галерея Умберто. Звичайно ж, варто сюди прийти, будучи в Неаполі, і полюбуватися саме архітектурою, галерея – одна з візитних карток міста. Дійсно, потрапляєш ніби в кіно – купа кафешок і сувенірних магазинів тебе так і ваблять

зайти до них. Сувеніри, до речі, не такі вже й дорогі, на кожному кроці можна купити символ Неаполя – чоловічків Пульчинела. Тут також можна випити справжнісінької неаполітанської кави, коштує лише 1 євро за малесеньку чашечку, її, зазвичай, подають зі склянкою холодної води. Кава дуже смачна, тут і не посперечаєшся.

Єдиним недоліком цього міста є сміття. Його тут дуже багато, а все завдяки несерйозному ставленню до сортування сміття. Ця тема завжди була актуальною для Неаполя, вже не один рік уряд міста намагається забезпечити мирним жителям чисті тротуари та вулиці. Проблема залишається болючою й донині.

Неаполь інший. Не такий як інші міста. Він відрізняється багатьма факторами від інших європейських місць. Це живе і щире місто, в якому мені доводилося бувати. Люди тут шумлять, сперечаються, сваряться, миряться, співають і танцюють. Неаполь часто лякає, вражає і ніколи не зупиняється. Він душевний, він сердечний.

ВИСНОВКИ

Дослідивши теоретичну базу й проаналізувавши отримані результати моніторингу інформаційного простору, було визначено специфіку створення подорожніх нарисів та особливості їх поширення. На основі моніторингу з'ясували актуальність досліджуваного жанру для реципієнта.

Під час моніторингу було визначено, що тревел-журналістика в Україні в останні роки зазнає суттєвої трансформації, що, зокрема пов'язано зі стрімким зацікавленням читачем цією темою.

Під час дослідження було з'ясовано, що сьогодні існує проблема несприйняття аудиторією великого тексту, тому такому жанру як подорожній нарис сьогодні особливо доцільно підлаштовуватись під вимоги сучасного читача та адаптуватись під засоби поширення інформації.

Таким чином, аби бути затребуваним у читача та відповідати вимогам часу, в журналістських матеріалах в жанрі подорожнього нарису варто дотримуватися тенденції до зменшення тексту та збільшення візуалізації: фотографій, малюнків тощо.

Проаналізувавши такі видання, як: «Вокруг света», «Total Escape», «Мир туризма», «Українська туристична газета Ukrainian travel gazette», «Український туризм», можна зробити висновок, що всі видання приділяють неабияку увагу саме важливим подіям, деталям та висвітлюють їх, значною мірою, за допомогою подорожніх нарисів. Матеріали містять загальноприйнятну структуру побудови тексту. Вони є грамотними та інформаційно-насиченими.

На основі моніторингу нами було створено власний інформаційний доробок, який представлений журналістськими матеріалами в жанрі подорожнього нарису.

Ідея написання матеріалів полягає в тому, щоб донести до читача важливість обраної теми, що жага до подорожей є ідеальним прикладом

особистості, яка твердо стоїть на шляху до самореалізації та розкриття свого потенціалу. Обсяг представленого творчого доробку складає 0,63 друкованих аркуші.

Отже, завдання роботи повністю виконані, мета бакалаврської роботи досягнута.